

Sygn. akt IV Ka 289/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Gosławski

Sędziowie SA Stanisław Tomasiak

SO Ireneusz Grodek (spr.)

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2014 roku

sprawy **Ł. C.**

oskarżonego z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 17 marca 2014 roku sygn. akt II K 865/13

na podstawie art.437§1 i 2 kpk, art.438 pkt 1 kpk, art.624§1 kpk

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną rozstrzygnięcia z punktu 2 przyjmuje przepisy art.69§1 i 2 kk, art.70§1 pkt 1 kk i art.73§1 kk;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżonego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 289 / 14

UZASADNIENIE

Ł. C. oskarżony został o to, że w okresie od 22 sierpnia 2013 r. do września 2013 r. w P. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu i działając z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując nieobecność swoich rodziców J. i A. C., dokonał zaboru celem przywłaszczenia z ich mieszkania pieniędzy, złotej biżuterii oraz monitora do komputera o łącznej wartości około 3200 zł, czym działał na ich szkodę, tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem zaocznym z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 865 / 13 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb:

1. oskarżonego Ł. C. uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu z tym uzupełnieniem, że przyjął, iż oskarżony działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz z tą zmianą, że łączna wartość zabranych pieniędzy i przedmiotów wynosiła 3700 złotych i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk, art. 73 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 3 lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego,
3. na podstawie art. 33 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w liczbie 60 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych,
4. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do częściowego naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonych J. i A. małżonków C. kwoty 1400 złotych w terminie 1 roku od uprawomocnienia się wyroku;
5. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz wymierzył mu 300 złotych tytułem opłaty.

Powyższy wyrok na korzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze zaskarżył prokurator. Powołując się na art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę następujących przepisów prawa materialnego:

- art. 70 § 2 kk poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i określenie na jego podstawie okresu warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec oskarżonego Ł. C. kary pozbawienia wolności podczas, gdy nie był on młodocianym i okres warunkowego zawieszenia wykonania kary winien zostać określony na podstawie art. 70 § 1 pkt 1 kk;
- art. 73 § 2 kk poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i oddanie na jego podstawie oskarżonego Ł. C. w okresie próby związanym z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności pod dozór kuratora podczas, gdy nie był on młodocianym i oddanie go w okresie próby pod dozór kuratora winno nastąpić na podstawie art. 73 § 1 kk.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy prawnej określenia długości okresu warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oraz podstawy prawnej oddania w tym okresie oskarżonego pod dozór kuratora - art. 70 § 2 kk i art. 73 § 2 kk i zastąpienie ich odpowiednio art. 70 § 1 pkt 1 kk i art. 73 § 1 kk

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna. Trafnie bowiem skarżący podniósł, iż orzekając o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby i o oddaniu oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora, Sąd I instancji dopuścił się obrazy prawa materialnego, przywołując jako podstawy prawne tych rozstrzygnięć przepisy art. 70 § 2 kk i art. 73 § 2 kk. Nie zachodziły bowiem ku temu żadne opisane w tych przepisach przesłanki. Art. 70 § 2 kk może mieć zastosowanie tylko w przypadku zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec sprawcy młodocianego lub określonego w art. 64 § 2 kk. Drugi z przywołanych przepisów jest podstawą oddania pod dozór kuratora młodocianego sprawcy przestępstwa umyślnego, sprawcy określonego w art. 64 § 2 kk, a także sprawcy przestępstwa popełnionego w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych. Ł. C. w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu ukończył 22 lata. Nie jest więc osobą młodocianą w rozumieniu kodeksu karnego (art. 115 § 10 kk stanowi, iż młodocianym jest sprawca, który w chwili popełnienia czynu zabronionego nie ukończył 21 lat i w czasie orzekania w pierwszej instancji 24 lat). Nie odpowiadał też w warunkach recydywy opisanej w art. 64 § 2 kk. Przypisane mu przestępstwo nie zostało popełnione w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych. W tej sytuacji podstawą warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego na okres próby winny być przepisy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk, a oddania go pod dozór kuratora art. 73 § 1 kk.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie przywołanych w wyroku przepisów.